

3c Utredning och samverkan för barnets bästa

1: Hur tänker ni om återgivning till barnen?

De flesta barn vi arbetar med är spädbarn eller yngre förskolebarn, där det inte är aktuellt med en återgivning. Där barnen är lite äldre gör vi en bedömning och samråder med den ansvarige handläggare om hur vi ska göra. Det är viktigt att barnen får information och möjlighet att ställa frågor, utifrån deras mognad. När vi gör våra återgivningar tänker vi ofta utifrån barnets nivå, vi upplever att det många gånger också hjälper föräldern att förstå och sätta ord på det som har hänt och ska hända. Ibland använder vi oss av ord-och-bild-berättelser.

Detta är ett område som vi ständigt funderar över och som vi vill utveckla vidare.

2: Hur många ärenden kan ni ha aktuella samtidigt?

Det beror på ärendet, omkring 4 ärenden är pågående. Under ett år är vi involverade i omkring 40 ärenden. De intensivärenden (som varit alternativ till institutionsplacering) vi gjort de senaste åren beräknas ha besparat kommunen 4-6 miljoner kr per år. Dessa ärenden utgör ca 20-25 % av vårt arbete.

3: Vad säger socialsekreterarna som beställare om ert arbete?

Av vår enkät som skickas ut till ansvarige handläggare efter avslutat uppdrag framkommer att handläggarna är nöjda med det material de får tillbaka, och att det varit till nytta i deras utredningar. Syftet med våra aktkartläggningar är att få en överblick över ärendet, se mönster, ta tillvara på kunskap och dra slutsatser, aldrig att ifrågasätta enskilda handläggares beslut eller arbete. Vi får ofta höra att våra observationer gör skillnad och ger mycket information som handläggarna annars inte skulle ha fått.

4: Hur gör ni för att få samtycke?

Det är handläggaren som får till ett samtycke redan innan vi kommer in i ärendet. Ibland har vi varit med i en träff för att informera om oss, och att föräldrarna utifrån det fått bestämma sig. Många gånger är det ärenden som är placeringsnära, och föräldrarna har att välja på utredning på institution eller på hemmaplan med oss.

5: Hur kunde ett acceptabelt sätt se ut för Linus i exemplet och vad bedömde ni som skadligt?

Vi väljer att svara på frågan på en generell nivå, med hänsyn till att vårt exempel byggde på ett riktigt ärende.

När vi gör bedömningar kring vad som skulle kunna vara det bästa alternativet för just det aktuella barnet, gör vi inte det utifrån vilka resurser som finns att tillgå, eller efter vad föräldern samtycker till, utan efter vad som verkligen skulle gynna barnet mest. En acceptabel nivå måste utgå från att det ska vara tillräckligt bra för barnet. Det kan vara exempelvis upprätthållande insatser, utifrån det samtycke som finns, eller att socialtjänsten avslutar då det inte finns skäl för LVU. Den skadliga nivån är det som vi bedömer är farligt och skadligt för barnet, och som vi i

socialtjänsten måste undvika, ibland kan det vara att det fortsätter som det är, eller att de pågående insatserna avslutas.

Det viktiga är att vi är medvetna om vilka val vi gör, och varför och tydliggör dem både muntligt och skriftligt.

6: Hur gör ni om föräldrarna inte ser eller vill se/förstå det ni ser i era observationer eller är i förnekelse.

Det är inte ovanligt att det är så, det märker vi tidigt och sätter ord på det i våra samtal under utredningen, och i vår återgivning. Det är ofta en del av problematiken, och en bidragande orsak till socialtjänstens oro och inblandning. Vi upplever att det ger större förutsättningar att nå fram genom vårt sätt att arbeta. Även om föräldern inte alltid håller med om de bedömningar vi gör så kan de förstå och känna igen sig i det vi sett, vi kan ge exempel från situationer i deras hem. Det kan vara till nytta att ha nätverket med i sådana ärenden, att de hör våra bedömningar och förklaringar.

Vi upplever också att vi genom att jobba så mycket med tydlighet, spegling och återkoppling under hela processen, så vet föräldrarna vad vi kommer att säga om och till dem vid vår återgivning, de känner sig inte lurade, eller att vi har hållit undan information.

12: Har Jönköping även visuella vårdplaner? Kan de visa ett exempel på en sådan samt hur föräldrar med språkliga eller andra svårigheter får information om vad som krävs av dem för att exempelvis en placering av ett barn i familjehem ska avslutas?

Nej, inte idag. Men det är en mycket bra idé, som vi får titta närmare på! Tack för den!